

Újkori zsoltár

Szokolay Sándor
80. évünnepére

Világ ura, Uram,
bázam ura, Uram!
rám mért földiségem
lábad elé tészem,
erős gyámolodban;
kegyedben osztozzam,
Hozzád emelt dalban
fényüljön a dallam,
égi ihletésem
szívtől szívig érjen –
vallott hittevésben,
ima-verőfényben,
fordítsd orcánk újra,
fordítsd mima-
gunkra,
mígnem halált
hálunk,
szoktasd dadogásunk
összeénekelni,
összeénekelni!

Hat baiku

Havasok éke:
Napvirág, árvultadból
ölel át szívem!

*

Körülbzett táj,
elég egy felezett szó,
egésze vagyok.

*

Febér szívárvány,
nyilván, tréfát űz velem;
Holdat világlík.

*

Évszakok híján,
köztesükkel álmodom,
tócsáll a hajnal!

*

Ahogy a tisztás;
vissza-visszatekintek,
mögém fagy a fény!

*

Kérlek, ne kopogj
vissza! elégszer hallom
hús távozásod.

Írásige

Ács Margit ünnepére

1

*Abogy rendelted, Uram,
írásigémet szóloom!
mindent merőn,
a magam gondolatát,
szóloom, mert jele van
annak, hogy szóljak –*

*szóloom, ami ideköt,
ami idevilágol,
erők ereje ellen szólhat,
ami a magunk becse,
az egyedüli rangsor,
elől a tevő ember,
az őrző igyekezet; jus-
solt időnk felvigyázója!*

2

*Sose kértem különb
HELYet magamnak,
megfér bennem e
nemzetelő táj, ez az
annyiszor elbékített
Kárpát-medence!*

3

*Múlóban is,
megélem, meg-
élhetem az arcom!*

TAMÁS MENYHÉRT (1940) Hadikfalván született. 1969-től a *Népszava* szerkesztője, 1990–91-ben főszerkesztő-helyettese. Több mint húsz kötete jelent meg, legutóbb: *alkonyút* (versek, 2010).